

nødlidende finansiel virksomhed. Her har ministeren også fortsat instruktionsbeføjelse over for Finanstilsynet. Finanstilsynet indhenter i disse tilfælde et forudgående mandat fra ministeren.

Lovforslaget vedrører således alene tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden – dvs. fastlæggelse af de principper, som tilsynsvirksomheden skal foregå efter, principper for undersøgelsesprogrammer m.v.

Når det drejer sig om tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden, har ministeren i dag instruktionsbeføjelse vedrørende tilrettelæggelsen af tilsynet, men ikke vedrørende afgørelse af de konkrete tilsynssager, bortset fra sager om god skik. I praksis tilrettelægges tilsynsvirksomheden af Finanstilsynets direktion på et risikobaseret grundlag. I Finanstilsynets resultatkontrakt med Økonomi- og Erhvervsministeriet angives, hvilke principper Finanstilsynets undersøgelsesprogrammer er baseret på.

Der eksisterer således i dag en faktisk uafhængighed af det politiske system for så vidt angår tilsynsvirksomheden. Med lovforslaget formaliseres denne uafhængighed, idet det fastslås, at det er Finanstilsynets direktion, som er ansvarlig for tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden. Herefter vil ministeren som hidtil have instruktionsbeføjelse over for Finanstilsynet, når det drejer sig om andet end tilsynsvirksomhed, nemlig primært reguleringsvirksomhed, krisehåndtering og konkret afgørelse af god skik sager.

Ministeren og Rigsrevisionen vil fortsat have fuld adgang til alle oplysninger om tilsynsvirksomheden i Finanstilsynet. Ministeren vil fortsat kunne bede om alle oplysninger i en konkret sag eller vedrørende et bestemt område. Der sker således ingen ændring i reglerne om, hvem Finanstilsynet kan videregive oplysninger til. Finanstilsynet vil også fortsat skulle orientere ministeriet om alle sager af større samfundsmæssig eller politisk betydning. Oplysninger om Finanstilsynets tilsynsvirksomhed vil som hidtil være underlagt tavshedspligt for modtagerne.

Folketinget vil – ligesom i dag – ikke have adgang til oplysninger omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt. Systemet i lovgivningen i dag er – og vil fortsat være – således, at det er Rigsrevisionen, der i stedet kan få indsigt.

Det vil også fortsat være således, at Finanstilsynet i sin resultatkontrakt med Økonomi- og Erhvervsministeriet skal angive rammerne for og tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden. På den måde får økonomi- og erhvervsministeren sikkerhed for, hvilke principper de ressourcer, der er bevilget til tilsynsvirksomheden,

anvendes i forhold til. Resultatkontrakten er tilgængelig på Finanstilsynets hjemmeside.

Denne formalisering af den hidtidig bestående praksis er dels udløst af et ønske om klarhed over strukturen, dels foranlediget af en undersøgelse, som Den Internationale Valutafond (IMF) har gennemført af Danmarks overholdelse af internationale tilsynsstandarder. Undersøgelsen er gennemført i 2005/2006.

Dernæst er formålet med lovforslaget at sikre, at der er klarhed over, hvilke kriterier der skal danne grundlag for prioriteringen af indsatsen inden for tilsynsvirksomheden. Da dette nu er henlagt til Finanstilsynets direktion, er det væsentligt, at disse kriterier ligger fast – ikke alene for rådene og Finanstilsynet, men også for omverdenen, der dermed har bedre mulighed for at have begrundede forventninger til, hvilken indsats Finanstilsynet kan yde i konkrete situationer.

### 2.7. Grænseoverskridende fusioner

Lovforslaget gennemfører de ændringer i lov om finansiel virksomhed og lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., der er nødvendige som følge af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar (direktivet om grænseoverskridende fusion) i de danske selskabslove. Ændringerne er endvidere udarbejdet på baggrund af EF-Domstolens dom af 13. december 2005 i sagen C-411/03 Sevic Systems. Ifølge Sevic-dommen følger det af EF-traktaten, at hvis en fusion er tilladt nationalt, skal den som udgangspunkt også være tilladt grænseoverskridende.

Sevic-dommen omhandler alle virksomhedstyper omfattet af EF-traktatens artikel 48 om ligestilling af selskaber. Med dommen udvides adgangen til at restrukturere grænseoverskridende i forhold til anvendelsesområdet for direktivet om grænseoverskridende fusion, så alle de selskabstyper, der kan fusionere i henhold til national ret også skal have mulighed for at fusionere grænseoverskridende. Det betyder, at fusioner mellem aktie- og anpartsselskaber, fusioner mellem virksomheder med begrænset ansvar omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (f.eks. andelsselskaber), fusioner mellem erhvervsdrivende fonde og fusioner mellem foreninger omfattet af lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. fremover vil være mulige, hvor der i fusionen deltager et tilsvarende selskab eller en tilsvarende forening fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land,